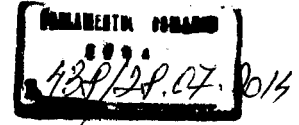

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

MIT
17.07.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea alin.(1) al art.35 din Legea nr. 53/2003 - Codul Muncii*”, inițiată de domnul senator PSD Darius Bogdan Vâlcov și un grup de parlamentari aparținând Grupului parlamentar al PSD (Bp. 231/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea prevederilor alin. (1) al art.35 din *Legea nr. 53/2003 - Codul Muncii, republicată cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se inserarea unei noi teze care stabilește ca durata maximă legală a timpului de muncă să nu poată depăși, de regulă, 12 ore pe zi și 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.

II. Observații

1. În România, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare*, orice salariat are dreptul de a munci la angajatori diferiți sau la același angajator, în baza unor contracte individuale de muncă, beneficiind de salariul corespunzător pentru fiecare dintre acestea. Fac excepție de la prevederile alin. (1) situațiile în care prin lege sunt prevăzute incompatibilități pentru cumulul unor funcții.

Salariații care cumulează mai multe funcții sunt obligați să declare fiecărui angajator locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază, chiar dacă în prezent Codul muncii nu mai cuprinde această prevedere, obligația salariatului de declarare a funcției de bază subzistă, deoarece sunt aplicabile în continuare o serie de prevederi care diferențiază unitatea de bază de cea de cumul.

2. *Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru* nu conține dispoziții exprese care să indice faptul că durata maximă a timpului de muncă și a perioadelor de repaus stabilite în textul acesteia au caracter de limite absolute, în sensul că, orele de muncă în situația cumulului de contracte se însumează în vederea respectării limitelor impuse de actul comunitar.

Legislația națională nu conține prevederi exprese cu privire la modul de calcul al timpului de muncă în situația în care un salariat deține mai mult de un contract de muncă, în sensul însumării perioadelor de muncă lucrate pe fiecare dintre contracte, cum, de altfel, nici Directiva 2003/88/CE nu conține nicio prevedere expresă cu privire la modul de calcul al timpului de muncă pentru un lucrător care are mai multe contracte simultan.

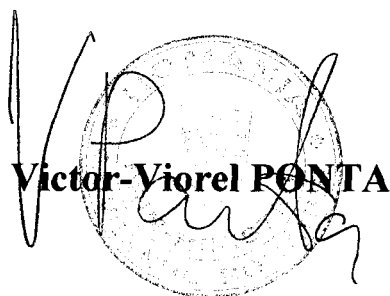
De asemenea, precizăm că la nivel european, s-a agreat asumarea, ca țintă generală pentru anul 2020 a creșterii ratei ocupării forței de muncă până la nivelul de 75% pentru populația din grupa de vârstă 20-64 de ani, iar Strategia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă 2013-2020 își propune să impulsioneze eforturile de a atinge ținta de ocupare stabilită de România pentru anul 2020, și anume o rată de ocupare de 70% pentru populația în vârstă de 20-64 de ani.

Îndeplinirea acestei ținte va reprezenta contribuția României la realizarea dezideratului european în materie de ocupare stabilit prin Strategia Europa 2020, strategie care își propune ca Europa să crească inteligent, durabil și favorabil incluziunii și să găsească mijloace pentru a crea noi locuri de muncă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului